

Χειροτονία πρεσβυτέρου στον Κοπανό Ναούσης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας

Το Σάββατο 8 Μαρτίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο Λόγο στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής Κοπανού του Δήμου της ηρωϊκής πόλης της Ναούσης.

Κατά τη διάρκεια της θείας Λειτουργίας τέλεσε την εις πρεσβύτερον χειροτονία του διακόνου π. Θεοκλήτου Σίμου.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου:

«Ένδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ».

Στή δύναμη τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ καί στήν ἐνίσχυση πού παρέχει στούς πιστούς ἀναφέρεται στό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα ὁ πρωτοκορυφαῖος

ἀπόστολος Παῦλος, ὁ ἰδρυτής τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, γράφοντας πρὸς τὸν μαθητὴ του Τιμόθεο: «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ».

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος εἶχε προσωπικὴ ἐμπειρία ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ. Σ' αὐτὴν ὄφειλε τὴ μεταστροφή του ἀπὸ τὸν Ἰουδαϊσμό. Αὐτὴ τὸν συνόδευε καὶ τὸν ἐνίσχυε στὶς κοπιώδεις ἀποστολικές του περιοδεῖες. Αὐτὴ τοῦ ἔδιδε «λόγον καὶ σοφίαν», γιὰ νὰ ὁμιλεῖ μὲ παρρησία ἐνώπιον τῶν Ῥωμαίων ἡγεμόνων καὶ νὰ κηρύσσει Χριστὸν ἐσταυρωμένον. Αὐτὴ τὸν προστάτευε ἀπὸ τίς δυσκολίες καὶ τοὺς πειρασμούς πού συναντοῦσε στὶς ἀτελείωτες ὁδοιπορίες του. Αὐτὴ τὸν ἐνίσχυε νὰ ὑπομένει ἀκόμη καὶ τὴν ἀσθενεία του, τὸν σκόλοπα τῆς σαρκός, ἀπὸ τὸν ὁποῖο παρεκάλεσε τὸν Κύριο, τρεῖς φορές μάλιστα κατὰ τὴ μαρτυρία του, νὰ τὸν ἀπαλλάξει, ἀλλὰ Ἐκεῖνος τοῦ εἶπε: «ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου, ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται».

Ἡ ἐμπειρία του αὐτὴ προσφέρει στὸν ἀπόστολο Παῦλο τὴ βεβαιότητα ὅτι ἡ χάρις τοῦ Χριστοῦ μπορεῖ νὰ ἐνδυναμώσει καὶ τὸν μαθητὴ του Τιμόθεο, τὸν ὁποῖο ὄρισε ἐπίσκοπο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἐφέσου, ὥστε νὰ ἀνταποκριθεῖ στὴ δύσκολη καὶ πολυεύθυνα ἀποστολή.

Στὴν ἴδια ὅμως αὐτὴ χάρις τοῦ Χριστοῦ ὀφείλονται καὶ τὰ θαύματα τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅπως τὸ θαῦμα τῶν κολλύβων, τὸ ὁποῖο ἐπιτέλεσε ὁ ἅγιος μεγαλομάρτυς Θεόδωρος ὁ Τήρων, καὶ μνημονεύει σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας.

Θέλοντας ὁ Θεὸς νὰ προφυλάξει τοὺς πιστοὺς ἀπὸ τὴν παγίδα πού εἶχε ἐτοιμάσει ὁ ἀσεβὴς αὐτοκράτορας Ἰουλιανός, ὁ ὁποῖος εἶχε δώσει ἐντολή νὰ ραντίσουν ὅλα τὰ τρόφιμα πού ὑπῆρχαν στὴν ἀγορὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως μὲ τὸ αἷμα τῶν ζώων πού θυσίαζαν οἱ εἰδωλολάτρες καὶ μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ νὰ μολύνει τοὺς χριστιανούς, πού ἐν ἀγνοίᾳ τους θὰ τὰ ἀγόραζαν καὶ θὰ τὰ κατανάλωναν, ἔστειλε τὸν ἅγιο μεγαλομάρτυρα Θεόδωρο στὸν ἀρχιεπίσκοπο τῆς Κωνσταντινουπόλεως Εὐδόξιο γιὰ νὰ τὸν εἰδοποιήσει. Ὁ ἀρχιεπίσκοπος εἶδε τὸν ἅγιο ὄχι στὸν ὕπνο του ἀλλὰ ζωντανὸ ἐνώπιόν του νὰ τοῦ λέει ὅτι ἔπρεπε νὰ προστατεύσει τοὺς χριστιανούς ἀπὸ αὐτὸ τὸ μίasma καὶ μάλιστα κατὰ τίς ἡμέρες τῆς νηστείας τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Καὶ ὅταν ἐκπληκτος τὸν ρώτησε καὶ τί θὰ φᾶνε οἱ ἄνθρωποι, ἐάν δέν μποροῦν νὰ ἀγοράσουν τρόφιμα ἀπὸ τὴν ἀγορὰ, ὁ ἅγιος μεγαλομάρτυς Θεόδωρος τοῦ ἀπήντησε νὰ πεῖ στοὺς ἀνθρώπους νὰ βράσουν σιτάρι καὶ νὰ φᾶνε ἀπὸ αὐτό, ὅπως κάνουν οἱ ἄνθρωποι στὰ Εὐχάιτα. Συμπλήρωσε μάλιστα ὅτι ὁ ἴδιος ἦταν ὁ μάρτυς τοῦ Θεοῦ Θεόδωρος καὶ τὸν ἔστειλε ὁ Θεὸς γιὰ νὰ τοὺς βοηθήσει.

Ὁ Εὐδόξιος ἀκολούθησε τὴν οὐράνια ἐντολή καὶ ἔτσι ματαιώθηκε τὸ πονηρὸ σχέδιο τοῦ δυσσεβοῦς Ἰουλιανοῦ μὲ τὴ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία ἐπεμβαίνει πάντοτε

στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας μας καί τῶν πιστῶν, γιά νά μᾶς ἐνισχύει καί νά μᾶς ἐνδυναμώνει, ὅπως καί τόν ἀπόστολο Τιμόθεο.

Αὐτή ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ θά κατέλθει ὅμως σέ λίγο καί γιά σένα, γιά νά σέ καταστήσει οἰκονόμο τῶν μυστηρίων του. Τά μυστήρια τοῦ Θεοῦ εἶναι ἱερώτατα καί φοβερώτατα, καί αὐτός ὁ ὁποῖος ἀναλαμβάνει νά τά διακονήσει πρέπει νά εἶναι «ἀθῶος χερσί καί καθαρός τῇ καρδίᾳ». Καί δέν μπορεί νά τά διακονεῖ αὐτόκλητος, ἀλλά μόνο μέ τή θεία χάρη, ἡ ὁποία θά κατέλθει σέ λίγο μέ τήν ἐπίκληση τοῦ Ἐπισκόπου σου, γιά νά θεραπεύσει τά ἀσθενῆ καί γιά νά ἀναπληρώσει τά ἐλλείποντα καί νά σέ ἀναβιβάσει στόν δεύτερο βαθμό τῆς ἱερωσύνης.

Αὐτή ἡ χάρη πού θά λάβεις σέ λίγο, εἶναι αὐτή πού θά σέ ἐνδυναμώνει σέ ὅλη σου τή ζωή ὡς ἱερέως καί σέ ὅλη σου τή διακονία. Χωρίς αὐτή δέν μπορείς νά κάνεις τίποτε, γι' αὐτό καί μὴν παύσεις ποτέ νά ἀγωνίζεσαι γιά νά τήν διατηρεῖς μέσα στήν ψυχή σου ζωντανή καί γιά νά τήν αὐξάνεις κατὰ τό δυνατόν διαρκῶς μέ τόν ἀγῶνα σου νά εἶσαι συνεπής στά καθήκοντά σου, ταπεινός, ὑπάκουος στήν Ἐκκλησία, καθαρός ψυχῇ τε καί σώματι, πρόθυμος καί εὐλαβής, μέ ζῆλο καί φόβο Θεοῦ, μέ ἀγάπη γιά τόν Θεό καί γιά τίς ψυχές τῶν ἀδελφῶν σου πού θά σοῦ ἐμπιστευθεῖ ἡ Ἐκκλησία.

Ἡ ἱερωσύνη εἶναι ἕνας σταυρός, πού χρειάζεται προσπάθεια καί ἀγῶνας, προσευχή καί δάκρυα νά τόν σηκώνεις. Ἄν ὅμως τόν σηκώνεις μέ πίστη καί ἐμπιστοσύνη στόν Θεό, ἄν τόν σηκώνεις μέ συναίσθηση τῆς τιμῆς πού σοῦ ἔκανε ὁ Κύριός μας, ἄν τόν σηκώνεις μέ συναίσθηση τῆς ἀδυναμίας σου καί τῆς ἀνάγκης νά ἔχεις πάντοτε τή χάρη τοῦ Χριστοῦ, τότε θά μπορέσεις νά εὐαρεστήσεις τόν Θεό καί νά φανεῖς ἄξιος τῆς χάριτος πού σέ λίγο θά λάβεις καί τήν ὁποία δίδει ὁ Θεός σέ ὅσους μέ ταπείνωση τήν ἐκζητοῦν.

Στήν ἱερατική σου ζωή θά σέ συνοδεύουν μαζί μέ τίς εὐχές τοῦ Γέροντός σου καί τῶν συμπροσευχομένων σήμερα πατέρων, οἰκείων καί φίλων σου, καί οἱ δικές μου πατρικές εὐχές, ὥστε νά διακονεῖς πάντοτε ὡς φρόνιμος καί πιστός οἰκονόμος τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ πρός ὠφέλεια καί σωτηρία καί δική σου καί τῶν ἀνθρώπων.

